

N. 5 [ALS LÍMITS]

Full informatiu de l'Ateneu Popular Sant Roc • BADALONA

PRIMAVERA 2001

El full el fem tots. Si vols col·laborar fes arribar els teus suggeriments, opinions i articles a l'Ateneu Popular Sant Roc: C/ Cáceres, 34-36 • Badalona • Tl. 93 399 39 51 • ateneusantroc@terra.es

EDITORIAL

Una nova estació, una nova edició de [ALS LÍMITS], un nou plantejament de funcionament...

Quan els nens i nenes aprenen a diferenciar les estacions, la **primavera** sempre són flors, o arbres amb fulles verdes, o animals que surten de la seva hibernació. Poc o res té a veure ja aquesta primavera amb la que es trobaran... però de fet sí que és cert que una mica més de moviment omple el món.

Més hores de llum i tardes més llargues... els nens i nenes s'estan més al carrer, van més lleugers, estan més moguts, tenen més ganes i miren d'una altra manera... quan sortim del Centre tenim la sensació que encara queda dia per córrer i coses per fer.

El sol rebufa i ens posa en moviment. La vida agafa un altre ritme. Potser no tenim gaires flors que neixin al nostre barri, però **Déu n'hi do quin canvi!** Recuperem les fulles verdes que havíem perdut durant l'hivern; però allà, al cor del barri, dins de l'Ateneu, no ens hem permès el luxe de deixar-les caure, som arbres de fulla perenne i, malgrat tot, també ens volem afegir a la primavera i treiem alguna fruita, alguna flor, algun animaló mig endormiscat.

ENS CAL CRÉIXER

Continuar donant el bo i millor de cadascun de nosaltres, malgrat que, fora, el dia sigui més llarg i que els nens i nenes tinguin la temptació de quedar-se al carrer.

Donar fruit no és una cosa senzilla i, sovint, com l'al·lèrgia, ens pica la necessitat d'**algun suport**. Se'ns queden fruites i idees per madurar. Simplement perquè no tenim més **monitors**, perquè no tenim més **recursos**. I ens pica. Se'ns posen els ulls plorosos i se'ns irrita la pell. Ens fa al·lèrgia una activitat penjada, que no acaba de ser perquè necessitem algú, ens provoca al·lèrgia plantar-nos al món i no tenir prou força. No són poques les vegades que surt a les reunions de monitors, als comentaris informals pels passadissos del centre, a les avaluacions de cada activitat: "*Hagués estat bé tenir algú més*", "*Amb un ajut hagués anat molt millor*", "*S'ho haguessin passat més bé fent dos grups... però no hi havia monitors*"... **NO HI HA MONITORS.**

Volem créixer i oferir més, però... **SOM EL QUE SOM I TENIM EL QUE TENIM.** Tots podem fer alguna cosa, només hem de buscar, abonar el terreny i recollir-ne els fruits. Necessitem de tu. **T'hi vols afegir?**

ATENEU
POPULAR
SANT ROC

NENS I NENES

UNA TARDA DE PISCINA

Treball i diversió a parts iguals.

La tarda comença tranquil·la. Els monitors, els que arriben a temps, seuen al voltant de la taula. Sota les cadires les bosses amb els bandejadors i les tovalloles. És divendres. Marxen a la piscina. Estan acabant de preparar les activitats.

A casa dels nens (suposició):

En casa de Lolo o de Carmen se están acabando de preparar las bolsas. Un par de calcetines, unos pantalones y una camiseta. También tendrían que poner un gorro de baño y las zapatillas, pero nadie se acuerda y después tendrán que volver a casa a recogerlo. También algunos monitores ¿verdad?

Han arribat els nens i han berenat. Les taules estan plenes. S'escolta el xivarri. de soroll de fons... piscina, piscina... Arriba el moment. Les bosses, finalment, estan completes, penjades a les esqueses, la fila a punt de sortir.

Al cap d'un dels monitors:

Primer que es canviïn sense fer gaire soroll. La roba doblegada. Cal treballar l'ordre i els hàbits de neteja i, després, a la piscina, que no es posin nerviosos. Tranquil·litat. Respectar les normes. Cal treballar la respiració (ajuda a relaxar-nos) i confiança. Com hem quedat? Han de fer el mort i confiar en el monitor. Hem de pensar més activitats per aquest aspecte. També estaria bé treballar l'autoestima i la confiança en ells mateixos.

Al rellotge de la piscina. 18.55 hores. Som a punt de mullar-nos. Hi ha un caliu especial. Es mullen. Treball de cames i braços. Respiració sota l'aigua. Piscina completa i, en arribar al final, sortim a poc a poc i tornem caminant, sense pressa. Se'ls hi arruguen les mans. Semblen panses en remull.

Un altre monitor:

I ara recollir. dutjar-se una altra vegada. Però ara amb sabó, i cal fregar. I després eixugar-se bé. I tornar a treballar l'ordre i respectar les cues. De sobte te'n adones que xerres de qualsevol cosa, que diuen què els hi ha passat durant la setmana (serà veritat aquesta vegada?) Però te'ls escoltes. T'agrada. És necessari. També cal escoltar-te'ls. Sobretot cal escoltar-te'ls.

Ja és fosc. Tornar es fa pesat. Hi ha cansament, però encara algú fa una mica d'escàndol.

Arriben. Tots s'emporten un premi. Els monitors respiren. Els nens marxen. Somriures diversos.

Al diari de piscina es pot llegir:

Per què no vindré més sovint? Per què divendres em faig el cansat i em deixo vèncer? divendres hi tornaré! He de pensar què fer per treballar més la confiança. Per estar més proper. He d'estar més atent als petits detalls. Aquí es troba la màgia de la vida, disfressada de piscina un divendres al vespre a l'Ateneu.

Jordi Cortinas. Monitor de piscina

Tot i que la xarxa de serveis socials d'atenció primària de Catalunya recull els Centres Oberts, encara hi ha punts febles que la Plataforma de Centres Oberts de Catalunya vol pal·liar aconseguint l'elaboració d'un mapa de necessitats, reivindicant els recursos suficients per a una oferta de qualitat, canviant-ne la definició i normativa actuals, aconseguint representació en el Consell Assessor de la Infància, proporcionant mecanismes fixes de coordinació i derivació sistemàtics amb d'altres serveis i facilitant l'intercanvi d'experiències entre els centres oberts de Catalunya.

El 31 de març ens vam reunir a Girona educadors de diferents centres oberts de Catalunya per tal de conèixer el funcionament dels altres centres oberts. Dividits en comissions de treball (reforç escolar, seguiment tutorial, dinàmiques de participació, ludoteca, expressió, manualitats, esports i treball en hàbits) vam passar el matí compartint experiències d'èxit i fracàs, plantejant-nos el nostre mode de funcionament i buscant, entre tots, noves vies d'actuació.

Val a dir que, malgrat la diversitat de temes i formes de treballar, aquell dissabte ens unia un "no sé què", unes ganes d'educar amb èxit que estava molt per sobre de les diferències.

És potser aquest "no sé què", aquestes ganes d'educar, el que ha portat a la Plataforma a marcar-se com a objectiu bàsic facilitar la comunicació entre els Centres Oberts, aglutinar els professionals que s'hi dediquen i programar trobades periòdiques per fer de la tasca diària una realitat compartida, per treballar conjuntament i en la mateixa direcció. No estem sols.

Definició de Centre Obert segons la Plataforma de Centres Oberts de Catalunya: "Els centres oberts són serveis diürns, d'iniciativa social o municipal, que realitzen una tasca educativa, fora de l'horari escolar, que donen suport, estimulen i potencien l'estructuració i el desenvolupament de la personalitat i la socialització, l'adquisició d'aprenentatges bàsics i d'esbarjo i compensen les deficiències socioeducatives de les persones ateses.

Estan destinats a infants, adolescents i joves fins els 18 anys, prioritàriament a aquells que es troben en una situació de risc o de desemparament, però que tenen encara capacitat per canviar aquesta situació sense haver de sortir del propi entorn".

Sandra Novillo
Educatrice de Centre Obert

EL RETRAT

ANDREU BERTRAN Quan la imaginació construeix una persona.

En Bertran arriba puntualment a l'Ateneu. Fa el viatge am la capsa plena, des del 400 d'Alfons XIII al 34 del carrer Càceres. Arriba al vespre, abans de tancar les portes. Quan els nens ja han marxat. Arriba ensucrat, amb els regals del dia després, els premis de la dutxa, els "repitos" del berenar. L'Andreu arriba... i, abans que els nens el puguin veure, ja ha marxat. Però demà, quan els nens arribin a l'Ateneu sabran que en Bertran ha tornat, l'Andreu -per sort- sempre torna. I deixa la seva aportació, una aportació en espècies que tothom, grans i monitors i petits i cordindors i dones i... tothom, agraeix.

Però com és en Bertran? En Bertran té l'aurèola del misteri. Els nens no saben qui és, però saben que hi és. I llavors els forats de la realitat els tapa la imaginació i la imaginació dels nens no té límits... és en aquell moment quan l'Andreu pren forma i té cara i ulls i mans i... com és Bertran???

(...) *mira al techo, saca la lengua, apunta con el dedo. Sabe quien es pero quiere saber más y pregunta a su manera:*

—¿Trabaja mucho, verdad? ¿Y trabaja también por la noche?

—¿Por qué nos regala las pastas? Qué bueno es ¿verdad?

Mentre li preparen la safata de panellets escullen els colors, les mides, i volen que el més maco sigui per ell: —claro! *el nos regala pastas todos los días, y están buenas, y nunca faltan. Al menos unos panellets buenos, ¿no?*

Després de la visita encara s'admiren i se senten privilegiats d'haver-li fet una visita, continuen preguntant, continuen volent saber:

—¿Le llevaron "panillé"? ¿Le gustaron? *estaban buenos, pero él seguro que los hace más mejor que nosotros.*

Seño, y... ¿Siempre nos va a regalar pastas?...

Siempre, de moment.
Oi que són bones?

Jordi Cortinas, Sandra Novillo
i nens i nenes de l'Ateneu

IDEES

Creativitat. Què és la creativitat? Com es pot incentivar? Com s'ha d'expressar? És una tassa de lavabo en meitat del carrer? És un quadre amb dos mistos cremats que signifiquen l'infinit? És tot el que se'm passa pel cap i no puc acabar d'expressar?

Què és? ¿What's it? Creativitat per escapar de la realitat. Creativitat per entendre el món i per canviar-lo. Creativitat per ser i sentir-nos importants. Creativitat per ser nosaltres mateixos. Creativitat. Posar-nos drets sobre la taula, mirar al cel, respirar profundament i llavors, just abans de cridar, imaginar que som sobre una barca en meitat de l'oceà i cridar...

CREA-TI-VI-...!!!

Tativitaerc. Per trobar-la

només cal buscar-la. Som éssers creatius. En constant creació. si caminem d'una manera i no d'una altra. Si pintem els núvols de vermell i els somnis verds. Si fem espirals quan enviem un fax. Diu Reinaldo Arenas que les dictadures no accepten la creativitat perquè les destrueix. La creativitat, la cultura, ens huma-

nitza. Ens permet ser nosaltres mateixos, únics i irrepetibles... i quantes vegades necessitem ser nosaltres mateixos. Sentir-nos nosaltres mateixos?

Taerctativi. Qui té la potestat de judicar la creativitat? Ningú. **NINGÚ.** Ningú.

Ercotativita.

En quin moment s'ha de posar en pràctica la creativitat? Sempre. **SEMPRE.** Sempre

Partint d'aquest ningú i d'aquest sempre; aquest trimestre l'Ateneu serà un volcà de creativitat. Des de qualsevol sala, des de qualsevol activitat ens hem proposat fomentar la creativitat. Fer que estigui present en cada moment. Que ningú posi entrebancs a la creativitat dels nens i nenes. Que ningú la jutgi. I a partir d'aquí intentar aconseguir un mitjà d'expressió de tot el potencial que moltes vegades s'amaga, es desconeix, s'oblida.

Jordi Cortinas
Periodista Creatiu

ativicreat. ercotativita. taerctativi. creativit. desenvolupament, personalitat, individualitat... satisfacció.

DONES EN FORMACIÓ

Formación: Acción de formar (formar; Desarrollar armónicamente la personalidad de un niño, de un joven; sus facultades físicas, morales e intelectuales).

A menudo el diccionario se nos queda corto para poder explicar las cosas que hacemos. Entonces tenemos que utilizar las palabras en la dimensión que necesitamos. Y la formación no es sólo válida si la aplicamos al niño o al joven. Los adultos también necesitamos formación.

Lo mismo nos pasaría si buscáramos la palabra intelectual y la aplicáramos a la formación integral que llevan a cabo las mujeres del Ateneu. Es entonces cuando lo mejor para conocer el concepto es vivirlo. Para saber lo que significa el concepto "formación integral" lo mejor es entrar, sin hacer ruido, una tarde cualquiera, a la sala donde las mujeres se forman armónica e intelectualmente.

La sesión ha comenzado ¿qué toca hoy? ¿qué puede tocar?

La formación tiene un sentido práctico que hay que desarrollar y potenciar. Así es más fácil escalar la montaña de la vida diaria, de las rutinas, de las facturas, de las decisiones, de la administración de la casa, de la educación integral del conocimiento del cuerpo...

En eso consiste la formación. En ofrecernos cuerdas para poder subir por la montaña del mes de abril, del mes de mayo y poder superar las cordilleras del año con más facilidad. Y las cuerdas, cuando se ha crecido sobreviviendo, son de lo más diversas.

El trabajo de formación no acaba nunca. Es importante aprender a valorar pros y contras. Es importante conocer qué pasa, qué implica y qué consecuencias tiene la menopausia. Desde el conocimiento es posible sonreír cuando acaba el día. Pequeñas victorias necesarias para controlar lo que nos pasa y lo que nos afecta.

Jordi Cortinas
Periodista en formación

El nen té una gran curiositat i necessitat de conèixer i descobrir tot el que l'envolta, si motivem bé aquesta curiositat el nen preguntarà i s'interessarà per tot el que l'envolta. Començant pel medi més proper, el bressol, el sostre de l'habitació, la cara dels pares, dels germans, els sons de la casa... mica en mica, el cercle s'ampliarà i voldrà conèixer tots els racons de la casa, les coses dels germans, però també l'escola, el barri... anirà descobrint el món en forma d'anells concèntrics i aprendrà a dominar el seu cos, els efectes de les seves accions, coneixerà la seva història particular i se situarà dins una història familiar, social, concreta. El nen ampliarà els seus coneixements traient les experiències que el formaran com a persona. Però per això cal tenir les eines necessàries per organitzar la realitat, percebre-la de forma selectiva, de forma que pugui establir els seus interessos i formi part del seu món, enriquint les seves experiències anteriors amb les noves.

L'ENTORN és, doncs, el punt de partida, la motivació, el recurs educatiu i, fins i tot, la matèria primera del canvi del propi entorn.

Però l'ENTORN és també una realitat polièdrica. És tota aquella xarxa d'elements i relacions en la qual les persones ens trobem immerses directament o indirecta (la família, l'escola, el barri, els amics, el treball...) en aquesta xarxa són presents tant els elements físics (carrers, places, monuments) com els elements socials, les relacions, l'ús i les interpretacions de tot allò que ens envolta), és a dir, el medi social. L'ENTORN, o el MEDI, és un espai que evoluciona constantment en el temps, envolta les persones sense uns límits fixos i influeix en la persona que, a la vegada, influeix en el medi.

EL NEN, LA NENA, L'ADOLESCENT, L'ADULT... TRENCA-CLOSQUES INACABATS...

Persones, inacabades, formades a cada moment pel món que ens envolta... res no està fet però tot ens deixa empremta...

Hem dit que el MEDI no està format només per una realitat, per una estructura i unes regles de funcionament, el medi respon a la realitat complexa formada pel que podríem anomenar MICROMEDIS. De tots els que podríem anar trobant, ens fixarem en 4 micromedis que considerem bàsics per als nens i nenes amb què treballem a diari:

LA FAMÍLIA, L'ESCOLA, EL BARRI
i l'entitat d'ESPLAI o CENTRE OBERT.

MEDIADOR

Persona que intervé entre dues altres persones o més per posar-les d'acord.

Partint d'aquesta definició podem entendre com a MEDIADOR EN EDUCACIÓ, a aquella persona o persones que ajuden el nen a "posar-se d'acord" amb el món que l'envolta. A estructurar la realitat, a organitzar la informació de manera que, més endavant, li permeti anar incorporant a una estructura sòlida tot el que es trobi a la vida.

En un entorn normalitzat és la família qui assumeix la tasca de mediadora i facilita el nen o nena la comprensió del món exterior, des dels primers dies de vida, des del bressol.

De vegades, però, ningú no assumeix aquest paper mediador, el nen es troba davant un món desestructurat, incapaç d'organitzar-lo i trobar el seu lloc en ell. Quan això passa ens trobem davant nens i nenes en risc social, no per l'educació que han rebut, no pels seus costums familiars, sinó per la manca absoluta de recursos. Algú ha d'intentar fer, doncs, el paper de MEDIADOR, podem intentar-ho des de l'esplai, des dels centres oberts?

EL BARRI

Si en termes generals i parlant d'una població normalitzada les condicions del barri marquen la formació de l'individu, en el cas de Sant Roc el protagonisme del barri es multiplica.

El barri és la representació a petita escala de la societat on es desenvolupa l'individu.

Dins del barri trobem indicadors econòmics (categoria socio-professional dels seus habitants, el nivell d'ingressos mig del barri, la taxa d'atur. També hi trobem restes d'indicadors educatius (el nivell d'estudis dels pares dels nens i nenes, el tipus d'escoles que hi acull, l'índex de fracàs escolar), però també indicadors polítics, demogràfics, històrics... al barri hi trobem la història de tots els altres medis. El barri és el món quan el nen i la nena surt de casa.

No podem passar per alt la influència que el barri exerceix sobre els nens i nenes en formació. És al barri on farà les seves primeres passes com ésser independent. És des del barri i a partir del barri que el nen / la nena entendre la resta de la societat, començarà a créixer cap enfora, a relacionar-se amb altres estructures, altres barris, altres entorns. És el trampolí on s'emmarca tot i a partir d'on comença tot.

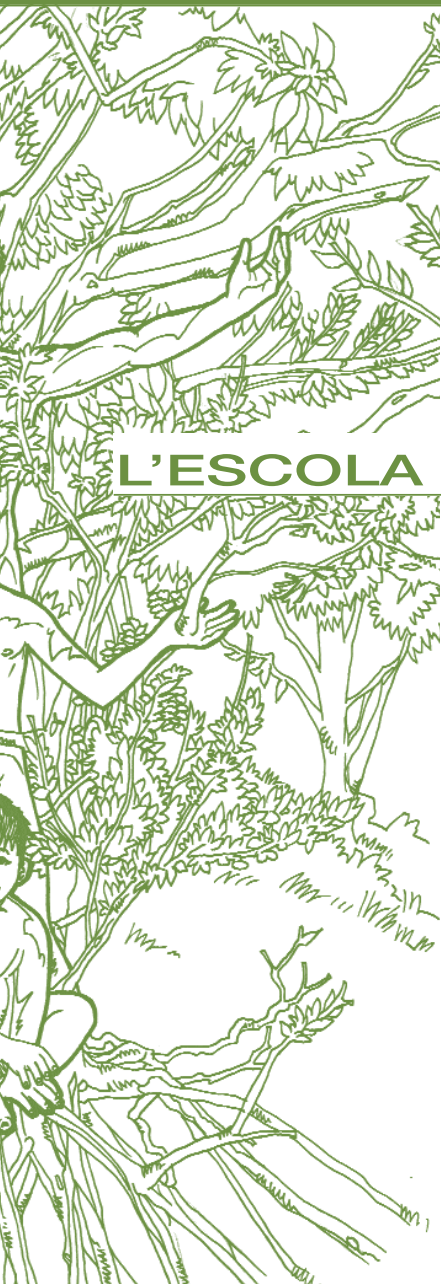
LA FAMÍLIA

Podríem dir que la funció bàsica de la família en la nostra societat és la que en sociologia s'anomena SOCIALITZACIÓ PRIMÀRIA, la interiorització d'esdeveniments, fets, actituds i normes que té lloc durant la primera infantesa i dins una família gràcies a la qual l'individu es converteix en membre d'una societat. Sobre aquesta socialització primària que dona al nen una estructura bàsica de funcionament, s'hi afegiran altres aprenentatges que anomenarem SOCIALITZACIÓ SECUNDÀRIA.

Una SOCIALITZACIÓ PRIMÀRIA deficient o fins i tot inexistent és el que hi ha darrera del comportament conflictiu de molts nens i nenes que no se saben moure dins una estructura organitzada i reglada. Però no podem responsabilitzar només a la família d'aquesta "determinació" del nen. També hem de tenir en compte la seva salut, el seu caràcter i la influència que els altres medis socialitzadors exerciran sobre ell. Dins el que anomenem família també cal tenir en compte les

diferències que pot haver-hi entre diversos tipus de famílies, la quantitat de persones que hi ha, les característiques del nivell socio-cultural, les característiques dels pares i altres factors. Tots aquests factors faran que la família transmeti al nen o nena una determinada manera de veure el món al nen o nena, una manera de formar-se, una manera de desenvolupar-se. Hi ha al res que pot ser interessant (...), en canvi, altres factors transmeten un món

L'ESCOLA

Normalment és, o hauria de ser, el segon medi socialitzador dels nens i nenes. És la primera institució educativa reconeguda i la que exerceix, sembla, més influència sobre els nens. No només perquè representa un àmbit d'adquisició de coneixements bàsics per al seu futur i per entendre el món, sinó perquè serà a l'escola on el nen entri en contacte amb un grup d'individus diferent i pugui així aprendre a desenvolupar-se en societats establertes. D'aquesta manera l'escola dona al nen o nena els coneixements necessaris per anar obrint-se pas al món, les primeres eines de relació amb altres persones, amb altres maneres de funcionar. Li dona, diguem-ne que les primeres branques de coneixement i interrelació amb el món que l'envolta.

L'escola eixampla, però, el seu espai socialitzador guanyant terreny a la família en tant que els nens i nenes entren abans a l'escola forçats pel treball de la família i l'abandonen més tard. De manera que el terreny d'un i altre medi socialitzador queda més difús i la funció de l'escola adquireix aspectes menys definits.

Al igual que amb la família, també el tipus d'escola que acull el nen o nena marcarà aspectes importants de la seva socialització secundària (religiosa o no, pública o privada, un determinat espai físic, les relacions que s'estableixin amb els professors, amb els companys...).

múltiples possibilitats". (Oliver Sacks. Veig una veu: viatge al món dels sords. Barcelona: Proa, 1996).

D'alguna manera podríem dir que el paper de la família és dotar l'individu d'unes arrels fermes que li permetin créixer personalment, desenvolupar-se en total plenitud, reconèixer-se com a individu i convertir-se en membre actiu d'una societat.

L'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

Els centres d'educació en el lleure neixen amb vocació integradora. INTEGRADORA en el sentit ampli de la paraula i, per tant, integradora també dels diferents medis on es desenvolupa i creix el nen/ la nena. L'infant participa amb un grup d'iguals de la vida social del grup, de la seva "petita societat". Busca afinitats, realitza un aprenentatge social on aprendrà a controlar la seva agressivitat, coordinarà les seves accions, coneixerà d'altres maneres de fer i de reaccionar veient-se obligat a adoptar perspectives i intencions tot adquirint competències comunicatives. Apareixeran líders, rebutjats, ignorants, controvertits... començaran a tenir un paper en el grup i, al mateix temps, és important el compliment d'unes regles i saber-se ajudar.... la vida social al cap i a la fi.

A l'esplai els nens i nenes amplien la seva esfera de relacions amb adults que no pertanyen ni a la família ni a les escoles. Moltes d'aquestes relacions s'estableixen a l'escola. Però a l'esplai les relacions de tu a tu són l'eix vertebrador de les relacions. El centre obert és un espai d'aprenentatge social bàsic. És per això que l'esplai / el centre obert ha de ser un espai integrador, globalitzador dels altres medis importants per al nen o nena. Per a una bona tasca educativa cal conèixer les particularitats del nen, les característiques de la relació entre cadascun dels nens i el seu barri, la seva escola, la seva família.

Els educadors hem d'intentar apropar-nos a cadascun d'aquests micromedis, intercanviar informació, obrir vies de comunicació que ens permeti treballar conjuntament, en una mateixa línia, quan calgui, o oferint treballs complementaris quan sigui necessari. Hem d'estar amb els ulls oberts per no perdre detall. Els nens i les nenes són arbres que creixen i nosaltres hem de posar al seu servei totes les eines que ens siguin possibles perquè creixen forts i responsables.

Text Sandra Novillo
Il·lustració Mario Chaparro

ot haver entre
família, tal com la
ones que hi viuen,
ss de la vivenda,
ural de la família i
es de personalitat
familiars.
ors i molts d'altres
a faci arribar el
a en període de
d'una altra
respecte una cita
ssant:
es mares
on on les coses

que es veuen, es toquen i se
senten es manipulen
entusiàsticament a través del
llenguatge. El món que transmeten
és més ample, més complex i més
interessant per als nens. Elles
també etiqueten conceptes en el
món perceptiu dels seus fills, però
utilitzen les etiquetes correctes per
les percepcions més subtils i els
assignen atributs mitjançant
adjectius (...) No únicament
descriuen el món perceptiu, sinó
que ajuden els fills a reorganitzar-
lo i a raonar sobre les seves

MÓN

"Este trabajo, lógicamente, va en contra de los intereses de los que buscan adueñarse de las tierras de forma violenta y sin escrúpulos".

Íñigo Egiluz

Jorge Luis Mazo, mossèn de Bellavista i Íñigo Egiluz, cooperant de Paz y Tercer Mundo a Colòmbia. Dos noms. Dues morts que ens assenyalen el camí d'un paradís perdut.

Dimarts 27 de març del 2001. A la sala blava de l'Ateneu, Pep Palau ens porta un tros de terra llunyana, un sentiment de desconexió ben conservat i la seguretat que el món no funciona com hauria de funcionar.

Ens parla de la zona del Chocó, Colòmbia, una zona de gran riquesa natural i amb una importantíssima situació geoestratègica per al nou ordre mundial. La zona del Chocó, oblidada per la resta d'aspectes.

Pep Palau ens convida a mirar cinc anys enrera quan els paramilitars Colombians, actuant amb l'exèrcit i els narcotraficants, entren a la zona del Chocó i provoquen desplaçaments massius cap a Quibdó. Pànic. Camperols acusats de col·laborar amb les guerrilles són oberts en canal com si fossin animals pels paramilitars. Nens i nenes que descriuen l'horror de la mutilació "Le macharon las piernas, por aquí y por aquí, después los brazos, primero uno, luego el otro. Después le macharon la cabeza y jugaron con ella a fútbol".

Es difícil sobreviure. Els paramilitars castiguen els camperols i els deixen sense el més imprescindible per a la supervivència: la sal i els queviures. Les ONG, com ara Paz y Tercer Mundo, es posen en moviment i aconseguen abastir la zona baixant els queviures pel riu Atrato.

Com a resposta a l'avenç paramilitar les FARC i el ELN, principals grups guerrillers, reforcen la seva presència al Mitjà Atrato i fan bloqueig econòmic als comerciants. La situació és difícil i el treball dur.

El 18 de novembre de 1999, la barca on Jorge Luis i Íñigo es desplaçaven per una tasca humanitària va ser agredida per un grup paramilitar. Tots dos van morir. Però ningú no en va voler saber res... El resultat: el conductor de l'embarcació va ser pres com a cap de turc i va ser condemnat, i... encara avui es perden vides confoses entre els interessos mercantilistes, els plans d'actuació fictícia per perpetrar el genocidi, solucions buides a problemes reals.

The New York Times registra un èxode massiu de colombians fugint de la violència i buscant un futur millor a l'exterior. El desagnament del recurs humà i empresarial del país genera preocupació. (Analítica.com/ Colòmbia en la premsa internacional)

EEUU llança el polèmic PLAN COLOMBIA a la regió andina. EUA planeja gastar com a mínim 731 milions de dòlars a la lluita contra el narcotràfic a Colòmbia i la regió andina el proper any, segons el projecte de presupost del 2002 presentat el 9 d'abril del 2001. (La República- Perú-).

PUNT I... SEGUIT

Un sentiment de ràbia continguda i admiració explícita tanca la sessió. Ràbia per ser on som i no mirar més enllà del que ens ensenyen. Ràbia per formar part d'un sistema estúpid, injust i destructor que fa de la guerra un negoci i de la desinformació una manera de viure. Ràbia però també admiració. Hi ha gent, encara avui, ara mateix, que lluita per un canvi. Gràcies.

Sandra Novillo

UN ANY I CONTINUEM TREBALLANT

Des de la convicció ferma que la democràcia participativa és un dels pilars fonamentals per canviar l'ordre de les coses, ara ja fa més d'un any ens vam comprometre a reivindicar als polítics i a les instàncies implicades en el problema del deute el compliment de la voluntat ciutadana. Per això, durant la jornada electoral del 12 de març del 2000, la ciutadania va alçar la veu i va dir clara i rotundament: Exigim la immediata cancel·lació del deute que els 41 països pobres altament endeutats (PPAE) tenen contret amb l'Estat Espanyol, ja sigui mitjançant mecanismes de condonació del deute o per reconversió en projectes de desenvolupament humà. Igualment exigim la immediata cancel·lació del deute que aquests països tenen contret amb entitats financeres espanyoles privades.

Ara ja fa més d'un any, però el treball continua. Dia a dia, segon a segon... ha estat un any intens, un any de record i de treball... un any ple d'activitats per intentar fer entendre que el deute impedeix el desenvolupament personal i social de milions i milions de persones... i les desigualtats són cada cop més grans. Cada cop més importants. I el segle vint-i-u ha de ser el segle de l'equilibri i l'equitat. I es pot aconseguir. Les coses poden canviar.

La solidaritat és l'única eina ètica de supervivència. I només des de la solidaritat i la conscienciació es pot intentar continuar construint un món divers i horitzontal. Només així escaparem de la uniformitat i la verticalitat. Només, dia a dia, mirant endavant i fixant objectius més alts es podrà aconseguir justícia.

Xarxa Ciutadana per l'Abolició del Deute Extern

¿CULTURA?

EL DIRECTOR

STEPHEN DALDRY

Billy Elliot es el último ejemplo de los hombres de teatro que dan el salto al cine y aciertan de pleno en su primera película. Stephen Daldry confiesa que su ópera prima quería "hacerla desde el corazón, que hablase de sentimientos sin ironía". Daldry considera que el arte es "un derecho que todo el mundo debería tener y por eso me gusta la historia de ese niño de 10 años que busca definirse a sí mismo y lo consigue a través del baile". "Una sociedad sólo crece si es capaz de encontrar dónde está el talento y hacerlo florecer".

BILLY ELLIOT. Ganas de bailar para sobrevivir en la ciudad.

Billy Elliot es un sueño hecho realidad. El sueño de un niño de uñas sucias y flequillo rebelde que quiere ser bailarín. Pero tiene un problema: vive en un pueblo de mineros ingleses, que además están en huelga. Billy Elliot no se rinde y allí dónde sólo parece que hay aire para sobrevivir... y aún gracias, en ese rincón del

mundo, también es posible encontrar sueños que se hacen realidad.

Billy Elliot es una suma de cosas bien hechas y el resultado son dos horas de emoción, intensidad, descubrimiento, confianza en los sueños. Pero cuando acaban las letras, la emoción continúa. Las imágenes de Billy Elliot se cuelean en rincones insondables de nuestro cuerpo y permanecen en nuestro día a día impulsándonos a recuperar sueños y amigos olvidados. Billy Elliot es una mezcla de cuento de hadas y drama social. De musical y cine de compromiso, ingredientes extraños que regalan una película maravillosa.

Billy Elliot es cine del alma, el que nos hace bailar en la puerta de la sala y nos impulsa a cuidar al niño que llevamos dentro y que tantas y tantas veces olvidamos.

Jordi Cortinas

Ha passat un any. Havíem decidit incloure a [ALS LÍMITS] "Hoy empieza todo" perquè volíem plantejar-nos alguns punts de reflexió sobre el món de l'educació i la implicació personal. Ara tornem a seure davant la pantalla, aquest cop, però, envoltats d'educadors i educadores que també volen plantejar-se coses, fer preguntes, compartir.

Després de dues hores d'imatges, davant un mirall on ens reconeixem, s'encenen els llums i comença la xerrada. Aquí, i salvant les diferències, també "Hoy empieza todo".

QUÈ FEM?

Leo: Nosaltres no podem fer coses grans, però fem el dia a dia. "Ahora hay que enseñárselo todo", de vegades només cal escoltar el nen perquè de

vegades som els únics que dediquem deu minuts al nen en tot el dia. A escola es veuen desbordats, són molts, no poden, a casa tampoc no els hi dediquen...

Curro: Exigim a les famílies que parlin, fem servir la comunicació amb ells per coses que nosaltres considerem importants... però tenen dificultats per expressar-se, la nostra manera de fer representa un xoc per a ells.

FINS ON PODEM FER?

Curro: ...si un creu en una sèrie de coses i tira amb força, tot es mobilitza, sovint portarà més problemes, però ens haurem mogut.

Juanje: Si esculls implicar-te, has de passar per sobre la normativa, dóna força.

Pau: No hay respuestas. Lo social no es rentable. Ya se harán prisiones cuando estos niños sean grandes.

Curro: Si cada persona sensibilitza a una altra, a la llarga és exponencial. La relació de tu a tu amb els altres obre noves vies de treball, implicar serveis socials i professors.

Juanje: La rutina del dia a dia fa que ens cansem, hem d'estar oberts a idees noves, ni que vinguin de fora.

Albert: Som limitats, pensar el contrari és com posar el parxe també. Cal una implicació global que no depèn només de nosaltres.

PER SOTA DE LA MITJANA

Pilar: És molt fort amb quina tranquil·litat un personatge admet que els que estan per sota de la mitjana estan perduts. Igualment m'agrada com la professora que no soporta un nen, quan coneixem la problemàtica concreta ens els mirem amb uns altres ulls.

Pau: ... Ahora los niños han roto los esquemas de los centros de acogida, de los espais... necesitan mucha afectividad, y los monitores necesitan llenarlas. Han de trabajar con toda la creatividad que puedan, trabajar en equipo nos mantiene vivos.

LA IMPLICACIÓ DELS EDUCADORS/ L'ETIQUETA DELS EDUCATS

Manoli: Cuando te implicas no desconectas porque te importa. Por eso es importante implicar también a los padres, todos pueden aportar algo, en la película padre e hija se sienten orgullosos por enseñar su camión.

Pau: Te llena de satisfacción saber que algunos de los cha-

vales encuentran su trabajo, que no todos se quedan estancados.

Curro: L'etiqueta és fotuda, ells l'assumeixen, fan el què tothom espera, ho saben. Si fan por només amb la presència ho saben i ho fan servir perquè, de vegades, és l'única cosa que tenen, és l'únic que els fa destacar, és dur.

Marimoya: També és important que aquí vegin que les coses es poden fer d'una altra manera. Correm el risc de crear un "micro-clima", sí, però com a mínim veuen que hi ha altres maneres de fer. Que no tot s'ha de veure i fer com ho havien vist i fet fins ara.

Leo: Són les deu menys deu, què us sembla si ho deixem aquí?

Però tots tenim la seguretat que no ho deixem allà, que ens emportem un trosset de pel·lícula tan barrejat amb nosaltres mateixos que no podem destriar què és una cosa i què és una altra. Ens queda només la certesa que demà, avui, tot comença de nou, que hi ha moltes portes per obrir i que no hem de tancar-ne cap. Així és que, marxem i deixem la porta entreoberta, per tot aquell que hi vulgui entrar.

Sandra Novillo

Se sap tot, sense excuses, dels coms i els perquès de la guerra sempre ben viva, si goso dir, a la fi del segle XX. La guerra més salvatge, més cruel que mai, continua... No hi ha cap progrés sobre el particular, si no és el progrés tecnològic de les màquines d'assassinar. Aquesta fi del segle XX ho haurà vist tot com a brutalitat inaudita. Els països desenvolupats fabricant i venent armes que

només s'utilitzen als països subdesenvolupats...

És més rendible, oi, que ajudar a desenvolupar-se. En els anys 20-30, el traficant d'armes era mal vist. Però aquest simpàtic comerciant ja ningú no el bescanta per dedicar-se al seu negoci. Ens hem deixat d'eticismes tronats".

Victor Mora.
Diari de bord (sense navegar i a punt de naufragi)

COSES QUE PASSEN

TALLERS

sevillanes
dilluns de 17.30 a 19

costura facil
dilluns de 16 a 18
dijous de 17 a 19

cuina
dimarts de 10 a 12

fang
dimarts de 17 a 19

aerobic
dimarts i dijous de 16 a 17

percussio
joves dimarts de 18 a 20
adults dissabtes de 17 a 20

punt de creu
dimecres de 17 a 18

teatre
dimecres de 19 a 20

puntes de coixi i tapis
dijous de 16 a 19

manualitats
divendres 16 a 19

GRUP DE DONES

menopausa i relacions sexuals
dimecres 21 de febrer a les 17

convivència de cap de setmana
nomes dones a sant cugat
2, 3 i 4 de març

taula rodona
que fem les dones per les dones
8 de març a les 15.30
casal civic sant roc

curset prendre decisions
12 19 i 26 de març
de 15 a 17
al casal civic sant roc

taller de medi ambient
14, 20 i 27 de març
de 17 a 19

taller de l'euro
16 de maig
de 16.30 a 18.30 a l'ateneu

GRUPS

formacio global comunitaria
dilluns dimecres i dijous
de 10 a 12
servei de cangur

grup de teatre
dimecres de 19 a 20

grup d'animacio mururus
dimarts de 20.30 a 22

plataforma 0.7 i + de badalona
dimecres de 20 a 22

col·lectiu d'ensenyants amb gitanos
cada mes els dissabtes de 10 a 13

comerç just
dimecres de 20 a 22

fundacio pere closa
dimarts i dijous de 16.30 a 18.30

suport maternu infantil de caritas
dilluns i dimecres de 10 a 12

FESTES I TROBADES

carnestoltes i sopar solidari
23 de febrer
organitza el grup es l'hora
rua 27 de febrer de 18 a 20

tercera trobada de centres oberts
31 de març
girona

diada de sant jordi
venda de llibres al casal civic
23 d'abril

inici de festes
exposicio infantil i cafe concert
toni poza
27 d'abril a les 21 a l'ateneu

homenatge a la tercera edat
1 de maig
grup de dones

magia per adults
4 de maig
a les 21 a l'Ateneu

neteja del barri
5 de maig a les 9

fira d'artesanía
6 de maig de 07 a 14
a la plaça roja

tamborinada
13 de maig
al parc de la ciutadella

dia infantil
26 de maig
d'11 a 13 hores i de 16 a 18

aerobic - desfilada de moda
26 de maig
a les 18.30 a l'ateneu

sopar popular
26 de maig
a les 20.30

pintada
9 de juny
a les 9

migas
10 de juny
a les 12 a l'ateneu

sevillanes
16 de juny
a les 18 a l'ateneu

actuacio grup de teatre
grup dones de l'ateneu
17 de juny a les 19

CURSOS DE FORMACIO

projecte educatiu i pedagogic
dijous 1 de febrer

video forum hoy empieza todo
dilluns 12 de març de 19.30 a 22

funcionament de l'ordinador
del 26 de març al 15 de maig
dilluns i dimarts de 16.30 a 18

us de l'ordinador
del 26 de març al 27 de juny
dilluns i dimecres de 20 a 21.30

SERVEIS

ludoteca
hores i dies concertats

biblioteca
de dilluns a divendres de 18 a 21

forn de cerámica
previa trucada a l'ateneu

aula d'informatica

ACTIVITATS DE VACANCES

camp de treball
casals d'estiu
colonies
ruta-campament
casal-menjador

VOLS COL·LABORAR ECONÒMICAMENT
AMB L'ASSOCIACIÓ?

DADES PERSONALS

Nom i cognoms

Carrer Núm.

Tel. Districte..... Localitat

Aportació de ptes.

Període de cobrament Trimestral Semestral
 Anual Puntual

DOMICIALIACIÓ BANCÀRIA

Sr. Dir. del banc/caixa

Agència Adreça

CP Localitat

Li agrairé que a partir d'ara carregui al meu compte o llibreta els rebuts que periòdicament li presentarà l'Ateneu Popular Sant Roc:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

És important posar els 20 nombres del compte.

Titular

DNI Data

Signatura

Si vols pots fer l'ingrés directament al número de compte:
2100-0365-35-0200142257 de «La Caixa».

Aquesta ordre l'heu de fer arribar a l'ATENEU POPULAR SANT ROC.
C/Càceres 34-36, 08918 BADALONA i/o truqueu al 93 399 39 51 si voleu consultar el projecte o participar-hi directament.

Amb el suport de

Assistència Sanitària Col·legial